

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: J. T.

proti
žalovanému: Okresní soud v Ostravě
sídlem U soudu 6187/4, 708 82 Ostrava,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného z 18. 12. 2020, ve věci daňové exekuce,

takto:

I.

Rozhodnutí Okresního soudu v Ostravě ze dne 18. 12. 2020 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II.

Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III.

Žaloba proti exekučnímu příkazu Okresního soudu v Ostravě č. j. EP 136/2020 ze dne 9. 3. 2020 a proti rozhodnutí Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 10 T 1/2018 ze dne 28. 3. 2019, sp. zn. 10 T 1/2018 ze dne 29. 1. 2019, č. j. 10 T 1/2018 – 471 ze dne 28. 3. 2019, č. j. 10 T 1/2018 – 485 ze dne 27. 5. 2019, č. j. 10 T 1/2018 – 454 ze dne 29. 1. 2019 a č. j. 10 T 1/2018 – 457 ze dne 29. 1. 2019 **se vylučuje** k samostatnému projednání.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou, doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 12. 1. 2021, domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný zamítl jeho návrh na zastavení daňové exekuce nařízené exekučním příkazem Okresního soudu v Ostravě č. j. EP 136/2020 z 9. 3. 2020 a č. j. EP 860/2018 z 30. 11. 2018. Podle názoru žalobce je napadené rozhodnutí nezákonné, protože namítl důvod zastavení exekuce, předvídaný v § 181 odst. 2 písm. f) zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále je „daňový řád“), spočívající v tom, že žalobce je nemajetný, nemocný a těžce zaměstnatelný. Žalovaný se s návrhem vypořádal velmi nedostatečně a není pravdou, že žalobce nenaplnuje žádný zákonný důvod pro zastavení exekuce.
2. V podání z 18. 3. 2021 žalobce navrhl, aby byla zrušena exekuce EP 136/2020 ze dne 9. 3. 2020 a rozhodnutí Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 10 T 1/2018 ze dne 28. 3. 2019, sp. zn. 10 T 1/2018 ze dne 29. 1. 2019, č. j. 10 T 1/2018 – 471 ze dne 28. 3. 2019, č. j. 10 T 1/2018 – 485 ze dne 27. 5. 2019, č. j. 10 T 1/2018 – 454 ze dne 29. 1. 2019 a č. j. 10 T 1/2018 – 457 ze dne 29. 1. 2019.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, protože tvrzení žalobce naplňují žádný důvod zastavení exekuce a žalobcem poukazovaný důvod podle § 180 odst. 2 písm. f) daňového řádu, tedy že daňová exekuce by měla být zastavena, protože předpokládaný výtěžek nepostačí ani ke krytí exekučních nákladů, se uplatní zejména v exekuci prodejem nemovitostí nebo movitých věcí, když předepsané srážky se opakují dlouho a nelze vyloučit, že předepsaná částka srážkami uspokojena bude, ať již z odměny žalobce ve výkonu trestu, nebo z budoucích jiných příjmů po propuštění z věznice.
4. Krajský soud žalobu žalobce na zrušení exekuce EP 136/2020 ze dne 9. 3. 2020 a rozhodnutí Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 10 T 1/2018 ze dne 28. 3. 2019, sp. zn. 10 T 1/2018 ze dne 29. 1. 2019, č. j. 10 T 1/2018 – 471 ze dne 28. 3. 2019, č. j. 10 T 1/2018 – 485 ze dne 27. 5. 2019, č. j. 10 T 1/2018 – 454 ze dne 29. 1. 2019 a č. j. 10 T 1/2018 – 457 ze dne 29. 1. 2019, vyloučil k samostatnému projednání podle § 39 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), neboť společné řízení není vhodné (výrok III. tohoto rozsudku).

5. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě dvou měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného žalobci, tedy v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 s. ř. s., přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že žalobce dne 14. 12. 2020 podal žalovanému žádost, nazvanou „*návrh na odpouštění dluhu a zrušení exekuce č. j. EP 136/2020 a žádost, aby si Váš soud nechal vypracovat lékařský znalecký posudek na mou osobu*“; tentýž den podal žalovanému shodné podání, pouze se domáhal zrušení exekuce č. j. EP 860/2018. Svou žádost odůvodnil tím, že není schopen své dluhy splatit, protože pro špatný zdravotní stav a s ním související záchvaty je nezaměstnatelný; dále uvedl, že žádá, aby mu byl dluh odpuštěn kvůli malým příjmům.
7. Návrh žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl. Rozhodnutí odůvodnil tím, že „*dlužník (...) navrhl zastavení daňové exekuce s tím, že se v současné době nachází ve výkonu trestu odnětí svobody ve věznici Heřmanice, je nemajetný, nemocný a těžce zaměstnatelný. (...)*“. Následuje citace ustanovení § 181 odst. 2 d. ř. a pak je bez dalšího pokračováno: „*S ohledem na výše uvedené dospěl správce daně k závěru, že tvrzení uvedené dlužníkem v návrhu na zastavení daňové exekuce nenaplňují žádný ze zákonných důvodů pro její zastavení ve smyslu ust. § 181 odst. 2 d. ř. Správce daně s ohledem na shora uvedené návrh dlužníka na zastavení daňové exekuce jako nedůvodný zamítl*“.
8. Podle § 181 odst. 2 daňového řádu, *správce daně na návrh příjemce exekučního příkazu nebo z moci úřední daňovou exekuci zcela nebo zčásti zastaví, pokud a) pro její nařízení nebyly splněny zákonné podmínky, b) odpadl důvod, pro který byla daňová exekuce nařízena, c) povolí poseckání úhrady nedoplatku, d) bylo pravomocně rozhodnuto, že postihuje majetek, k němuž náleží právo nepřipouštět exekuci, nebo věci nepodléhající exekuci, e) zaniklo právo vymáhat nedoplatek, f) předpokládaný výtěžek nepostačí ani ke krytí exekučních nákladů, g) by pokračování v daňové exekuci bylo spojeno s nepoměrnými obtížemi, h) bylo nařízeno více daňových exekucí a k úhradě vymáhaného nedoplatku postačí pouze některá z nich, nebo i) je tu jiný důvod, pro který nelze v daňové exekuci pokračovat*.
9. Podle § 68 odst. 3, první věty zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „*správní řád*“), *v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí*.
10. Podle citovaného § 68 odst. 3 správního řádu, obsahem odůvodnění rozhodnutí má být rozbor a hodnocení podkladů rozhodnutí, kdy správní orgán musí uvést, jakými úvahami se při jejich hodnocení řídil. Nepostačuje, aby správní orgán uvedl pouhý soupis podkladů, ale musí uvést, jakým způsobem tyto podklady hodnotil, jaký přikládal

jednotlivým podkladům význam a proč činil právě tak. Dále musí správní orgán uvést, jakými úvahami se řídil při výkladu právních předpisů, které na rozhodovanou věc aplikoval a na jejichž základě rozhodnutí vydával. Nepostačuje pouhá rekapitulace právních předpisů a jejich jednotlivých ustanovení. Je třeba uvést konkrétní důvody, proč byly aplikovány právě dané právní předpisy a proč byly aplikovány způsobem, který vedl k výslednému rozhodnutí. V odůvodnění správního rozhodnutí musí správní orgán rovněž uvést, jakým způsobem se vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí (viz VEDRAL, Josef. Správní řád: komentář. 2. aktualiz. a rozš. vyd. Praha: Ivana Hexnerová - Bova Polygon, 2012). Z odůvodnění musí plynout vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé. Pokud by tomu tak nebylo, rozhodnutí by bylo nepřezkoumatelným, neboť by nedávalo dostatečné záruky pro to, že nebylo vydáno v důsledku libovůle (srov. např. rozsudek Městského soudu v Praze, č. j. 1 A 106/2013-31 z 14. 4. 2016).

11. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť kromě citace právního předpisu a závěru neobsahuje žádné důvody, které žalovaného vedly k závěru o tom, že žalobcem uváděné skutečnosti nenaplnují žádný zákonem předvídaný důvod zastavení exekuce. Krajský soud tak nemohl zjistit, jaká úvaha žalovaného k neaplikování § 181 odst. 2 daňového řádu vedla a rozhodnutí tak trpí nedostatkem důvodů. K doplnění tohoto odůvodnění ve vyjádření k žalobě soud nemohl ani přihlídnout, ani jej posoudit, neboť se nenachází v napadeném rozhodnutí (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 51/2003 – 58 z 13. 10. 2004 a č. j. 8 Afs 66/2008 – 71 z 19. 12. 2008).
12. Krajský soud proto napadené rozhodnutí zrušil bez jednání pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku odůvodnění rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (výrok I. tohoto rozsudku). V následném řízení žalovaný posoudí skutečnosti, které žalovaný uvedl, zda nenaplnují některý z důvodů, které jsou v § 181 odst. 2 daňového řádu uvedeny jako důvod zastavení exekuce, a svůj závěr přezkoumatelně odůvodní.
13. Vzhledem k tomu, že v řízení byl plně procesně úspěšný žalobce, vzniklo mu v souladu s ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení. Podle obsahu spisu žalobci žádné náklady řízení nevznikly, a soud proto rozhodl tak, že žádnému z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok II. tohoto rozsudku).

Poučení:

Proti výroku I. a II. tohoto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Proti výroku III. tohoto rozsudku **nejsou** přípustné opravné prostředky.

Ostrava 13. října 2021

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu